

γυός, του οποίου οι γονείς κατοικοῦν εἰς τὰ περίχωρα τῆς Ροττερδάμης.

Τέλος ὁ Μάγνος ἄνδρες εἶνε δεκαενεὶς ἐτῶν, Σουηδὸς τὴν καταγωγὴν, καὶ ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἅγιον Βερθολομαῖον, ἢ δὲ οἰκογένειά του μετηγάστειον ἐσχάτως εἰς Γόττεβοργ τῆς Σουηδικῆς, ἀλλὰ σκοπεῖται πάντοτε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Ἀντίλλας ὅταν σχηματίσῃ ὀρυκτὴν περιουσίαν.

Βλέπετε λοιπὸν ἔτι τὸ ταξεῖδι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ δι' ὀλίγας ἐβδομάδας εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, δὲν ἦτο δυνατόν παρα νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς νεαροὺς Ἀντιλιανούς. Ἄν δὲν ἐτύχαινε αὐτό, ποῖος γνωρίζει ἂν οἱ περισσότεροὶ τὰ ἐβλεπαν ἄλλην φορὰν τὴν πατρίδα των. Μόνον ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν εἶχεν ἕνα πρὸς μητρὸς θεῖον εἰς τὴν Γουαδελούπαν, ὁ Νίλς Χάρμπε ἕνα ἀδελφὸν εἰς τὸν Ἅγιον Θωμᾶν, καὶ ὁ Οὐμβέρτος Πέρκινς ὄλην τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν Ἀντιγόαν. Ἀλλὰ οἱ ἄλλοι σύντροφοὶ των δὲν εἶχαν πλέον κανένα συγγενικὸν δεσμὸν εἰς τὰς ἄλλας νήσους τῆς Ἀντιλλῆς, οὐτε σκοπὸν νὰ ἐπιστρέψουν ἐκεῖ.

Οἱ πρεσβύτεροι τὴν ἡλικίαν μεταξὺ τῶν βραβευθέντων ἦσαν ὁ Ρογήρος Χινοδαίλ, κάπως υπερῆφανος καὶ ἀκατάδεκτος ὁ Λουδοβίκος Κλωδιῶν, νέος σοβαρὸς καὶ φιλόπονος, συμπαθητικὸς εἰς ὄλους ὁ Ἀλβέρτος Λουβεν, τοῦ ὁποῦ το ὀλλανδικὸν αἷμα δὲν εἶχε κατορθώτῃ νὰ θερμάνῃ ὁ ἥλιος τῶν Ἀντιλλῶν. Ἐπειτα ἤρχοντο ὁ Νίλς Χάρμπε, τοῦ ὁποῦ ἡ κλίσις δὲν εἶχε φανερωθῆ ἀκόμη ὁ Μάγνος ἄνδρες, μανιώδης μετὰ τὴν θάλασσαν, ὁ ὁποῖος ἐσκόπευε νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν ὁ Ἄξελ Βίκμπορν, τὸν ὁποῖον προώριζεν ἡ κλίσις του νὰ ὑπηρέτησῃ εἰς τὸν δανικὸν στρατὸν κατόπιν κατὰ σειρὰν ἡλικίας, ὁ Τζῶν Χόβαρτ, ὀλιγώτερον ἐξαγγλισθεὶς παρὰ ὁ συμπατριώτης του Ρογήρος Χινοδαίλ, καὶ τέλος, οἱ νεώτεροι, ὁ Οὐμβέρτος Πέρκινς, μίλλον ἔμπορος, καὶ ὁ Τωννὴς Ρενῶ, ὁ ὁποῖος τότεν μανιὰν εἶχεν μετὰ τὰς λεμβοδρομίας, ὡστε εὐκόλον ἦτο νὰ τὴν ἀνταλλάξῃ ἀργότερα μετὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ναυτιλίαν.

Τώρα, ἄλλο σπουδαῖον ζήτημα. Θὰ ἐπῆγαιναν εἰς ὅλας τὰς Ἀντίλλας, μεγάλας καὶ μικράς, τὰς Ἀνεμῶδες καὶ τὰς Ὑψηλόμεους; Ἀλλὰ, ποῦ νὰ φθάσουν αἱ ὀλίγαι ἐβδομάδες τῶν ταξιδιῶν δια νὰ ἐπισκεφθῶν τὰς τριακοσίας καὶ πεντήκοντα νήσους καὶ νησίδας τοῦ ἀρχιπελάγους; Καὶ μίαν μόνην ἡμέραν ἂν διέθετον δι' ἐκάστην, πάλιν θὰ ἐχρειάζοντο ἐν ἔτος ὀλόκληρον.

Ὅχι! δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς κυρίας Σεύμουρ. Οἱ ἀριτεύσαντες τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐπρεπε ἀρκεσθῶν νὰ περ-

αῖον ὀλίγας ἡμέρας ἕκαστος εἰς τὴν γενετήριάν του νήσον, νὰ ξαναδῇ ἐκεῖ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του, νὰ πατήσῃ ἄλλην μίαν φορὰν τὸ πόδι του εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος. Ἐπομένως δὲν εἶχαν νὰ προσεγγίσουν ἄλλοῦ παρὰ μόνον εἰς ἐννεά νήσους: τὰς ἀγγλικὰς Ἅγιαν Λουκιαν, Δομινικαν καὶ Ἀντιγόαν, τὰς γαλλικὰς Γουαδελούπαν καὶ Μαρτινικαν, τὰς δανικὰς Ἅγιον Θωμᾶν καὶ Ἅγιον Σταυρόν, τὴν σουηδικὴν Ἅγιον Βερθολομαῖον, καὶ τέλος τὴν νήσον τοῦ Ἅγίου Μαρτίνου, ἣτις ἀνήκει ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.

Αἱ ἐννεά αὗται νήσοι περιλαμβάνονται εἰς τὴν γεωγραφικὴν ὁμάδα τῶν Ἀνεμῶδων νήσων.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ δρομολόγιον τῶν ἀριστέρων μας εἶχε προστεθῆ καὶ δεκάτη νήσος, ἡ ὁποία εὐλόγως ἐπρόκειτο νὰ δεχθῆ τὴν μακροτέρην ἐπίσκεψιν. Ἦτο δὲ αὕτη ἡ νήσος Βαρεβάδος, ἀνήκουσα εἰς τὴν ἰδίαν ὁμάδα καὶ μίξ τῶν σπουδαιότερων ἐκ τῶν ἀγγλικῶν κτήσεων εἰς τὴν Ἀντιλίαν. Ἐκεῖ ἔμενεν ἡ κυρία Κητλέν Σεύμουρ, καὶ ἦτο φυσικῶς ἐπόμενον ὅτι οἱ δι' ἐξόδων τῆς ταξιδεύοντες ἐμελλον νὰ τὴν ἐπισκεφθῶν καὶ νὰ τῆς ὑποβάλουν τὰ σέβη των. Ἡ κυρία αὕτη εἶχεν ἐκφράστῃ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἰδῇ τοὺς ἐννεά βραβευθέντας, οἱ ὁποῖοι ἂν ἑτέρου ἠσθάνοντο πῶθον ζωηρότατον νὰ γνωρίσουν ἐκείνην τὴν πλουσίαν Ἀντιλιανὴν καὶ νὰ τῆς ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνην των.

Ἄλλως τε ὁ κόπος των δὲν θὰ ἐπῆγαινε χαμένος, διότι ἐν ὑστερόγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀνεκοίγωσιν εἰς αὐτοὺς ὁ διευθυντῆς, ἔδειξεν ἕως τοῦ ἐφθασεν ἡ γεννητοδωρία τῆς κυρίας Σεύμουρ. Πλὴν τῶν ἐξόδων τοῦ ταξιδίου τὰ ὁποῖα ἐξ ὀλοκληροῦ ἦσαν εἰς βάρος τῆς, ἐπρόκειτο νὰ δοθῶσιν εἰς ἕκαστον ἀπὸ τοὺς ἐννεά, κατὰ τὴν ἀνάχωρήσιν των ἀπὸ τὴν Βαρεβάδος, 700 λίραι στερλίνας— ἦτοι 17,500 φράγκα χρυσᾶ.

Ἀλλὰ, θὰ ἐφθανε διὰ τὸ ταξεῖδι ὁ χρόνος τῶν διακοπῶν; Βεβαίως, — ὑπὸ τὸν ὄρον ὁμῶς νὰρχίσουν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς κανονικῆς ἐποχῆς των. Αὐτὸ θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ διαπλεύσουν τὸν Ἀτλαντικόν, καὶ κατὰ τὸν πηγαῖον καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν, πρὶν ἀρχίσουν αἱ κακοκαιρίαι τοῦ φθινοπώρου. Ἄρα εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν ὑπῆρχε φόβος μήπως αἱ οἰκογένειαι των ἀνησυχῶσιν καὶ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὸ ταξεῖδι.

Ἐπίσης ἐξηλείφθη καὶ μὴ ἄλλη δικαία ἀφορμὴ ἀνησυχίας τῶν οἰκογενειῶν. Ἐπρόκειτο νὰ ταξιδεύσουν μόνον των, χωρὶς καμμίαν ἐπιβλεψιν καὶ ἐποπτεῖαν οἱ νεαροὶ βραβευθέντες, τῶν ὁποίων ὁ πρεσβύτερος ἦτο μόνον εἰκοσι ἐτῶν; Δὲν ὑπῆρχε φόβος μήπως,

φθάνοντες εἰς τὸ ἀρχιπελάγος ἐκείνο, τὸ ἀνήκον εἰς διάφορα εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἀρχίσουν τὰς φυλετικὰς ἀντιζηλίαις καὶ ἐριδας, ὅταν θὰ ἐλαίπε πλέον ἡ παρουσία τοῦ μετριοπαθοῦς καὶ προνοητικοῦ διευθυντοῦ των; — Ἐσκέπτετο αὐτὰς τὰς δυσκολίας ὁ κ. Ἰουλιανὸς Ἄρδαγ, καὶ ἐσυλλογιζέτο, ἐὰν δὲν ἦτο πρέπιν νὰ συνοδεύσῃ ὁ ἴδιος τοὺς μαθητὰς του, ποῖος θὰ κατάρθωνε νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ εἰς ἔργον τόσον δυσκόλον.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν εἶχε διαφύγῃ ἀπὸ τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῆς κυρίας Σεύμουρ. Δι' αὐτὸ θὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγον πῶς τὸ εἶχε λύσῃ, διότι ἡ φρόνιμος ἐκείνη κυρία ἦτο ἀδύνατον νὰ παραδεχθῆ νὰ ταξιδεύσουν οἱ νέοι τῆς προστατευόμενοι χωρὶς καμμίαν ἐπιβλεψιν ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως τῆς σχολῆς των.

Τέλος, πῶς θὰ ἐγίνετο τὸ ταξεῖδι των εἰς τὸ Ἀτλαντικόν; — Μία παράγραφος τῆς ἐπιστολῆς ἀπεκρίνετο εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν καὶ ἔκοπτε τὰ πτερὰ ὄλων τῶν φανταστικῶν ὑποθέσεων καὶ σχεδίων.

«Τὸ ταξεῖδι τοῦ Ὤκεανοῦ θὰ γίνῃ δι' ἐξόδων μου. Ἐν πλοῖον, ναυλωμένον διὰ τῶν Ἀντιλλῶν, θὰ περιμένῃ τοὺς ἐπιβάτας του εἰς τὸν λιμένα Κόρκης τῆς Κουίνστανς εἰς τὴν Ἰρλανδίαν. Τὸ πλοῖον τοῦτο εἶνε ὁ «Γοργὸς», ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Πάξτων, ἑτοιμὸν πρὸς ἄρπασιν ὁ ἀπόπλους του ὠρίσθη διὰ τὴν 30 Ἰουνίου. Ὁ πλοίαρχος Πάξτων θ' ἀναμῆνῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοὺς ἐπιβάτας του, καὶ θὰ σηκώτῃ τὴν ἀγκυραν, ἅμα ἐπιβιβασθῶν.»

Ὁρισμένως, οἱ νέοι μας φίλοι θὰ ἐταξιδεύουν, ἂν ὄχι ὡς πρίγκιπες, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὡς λόρδοι μετ' ἰδιότητῶν θαλαμηγόν. Εἶχαν ὀλόκληρον πλοῖον εἰς τὴν διάθεσιν των διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸς Δυτικὰς Ἰνδίας καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἔπειτα εἰς τὴν Ἀγγλίαν Ἄ! ἡ κυρία Σεύμουρ τὰ ἔκαμεν ὅλα θαυμάσια. Δι' ὅλα ἐφρόντιζε βασιλοπρεπέστατα! Ἄληθινά, ἂν οἱ ἑκατομμυριοῦχοι ἐχρησιμοποιοῦν πάντοτε τὰ ἑκατομμύριά των εἰς τόσον ὠραῖα ἔργα, ἄξιζε νὰ τοὺς εὐχρηθῆ κανεὶς ν' ἀποκτήσουν καὶ ἄλλα!

Ἡ πραγματικότης ἐφθάνεν εἰς τὸ ὕψος τῶν ὄνειρων των.

- Πότε φεύγομε; ἔλεγεν ὁ ἕνας.
 - Αὔριο! ἀπεκρίνετο ὁ ἄλλος.
 - Σήμερα!
 - Ὅχι... μένουں ἐξ ἡμέρας ἀκόμα... παρετήρουν οἱ φρονιμώτεροι.
 - Ἀχ! καὶ νὰ ἤμαστε καὶ ὅλας μαρκαρισμένοι στὸν «Γοργόν»! ..
 - Στὸ καράβι μας! ἐξεφώνησεν ὁ Τωννὴς Ρενῶ.
- Καὶ δὲν ἤθελαν νὰ παραδεχθῶν, ὅτι ἐπρεπε νὰ γίνων μερικαὶ προετοιμασίαι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ὑπερωκεάνειον ταξεῖδι των.

Ἐν πρώτοις ἐπρεπε νὰ ἐρωτηθῶν οἱ γονεῖς των, νὰ ζητηθῆ καὶ νὰ δοθῆ ἡ συγκατάθεσις των, ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ σταλοῦν οἱ ἀριτεύσαντες ὄχι εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, ἀλλὰ ὀπωρῆσθαι εἰς τὸν νέον. Ἐρχισε λοιπὸν ἀμέσως τὴν ἀλληλογραφίαν ὁ κ. Ἰουλιανὸς Ἄρδαγ. Ἐκτὸς τούτου διὰ τὸ ταξεῖδι ἐκείνο, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ διαρκῆσῃ δύο μῆνας καὶ δύο ἐβδομάδας, ἐπρεπε νὰ ληφθῶν μερικὰ ἀπαραίτητα μέτρα, καὶ νὰ ἐφοδιασθῶν οἱ μαθηταὶ μετ' ἐνδύματα καὶ ἰδίως μετὰ πράγματα κατάλληλα διὰ τὴν θάλασσαν, μ π ὅ τ τ ε ς, κ α π ὅ τ ε ς, τ σ ε ρ ἄ δ ε ς, με ὅλα τέλος πάντων τὰ ρούχα τῶν θαλασσινῶν.

Καὶ ἔπειτα, ἐπρεπε νὰ ἐκλεχθῆ τὸ κατάλληλον πρόσωπον, εἰς τὸ ὁποῖον ν' ἀνατεθῆ ἡ ἐποπτεῖα τῶν νέων, ὁ ἐπιμηλῆτης πρωτόσχολος τῆς πλανοδίου ἐκείνης τάξεως, ὁ Μέντωρ, τοῦ ὁποῦ αἱ συμβουλαι θὰ ἐκράτουν τὴν ἀρμονίαν μετὰ τῶν μικρῶν ἐκείνων Τηλεμάχων.

Ὁ κ. Ἄρδαγ εὐρίσκετο εἰς μεγάλην στενοχωρίαν ν' ἀποταθῆ πρὸς ἐκείνον ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς του, ὅσοι ἐφάνετο ὅτι εἶχεν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα προσόντα δι' αὐτὴν τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν; Ἀλλὰ τὸ σχολικὸν ἔτος δὲν εἶχε τελειώσῃ. Ἀδύνατον νὰ διακοποῦν τὰ μαθήματα πρὸ τῶν διακοπῶν. Τὸ διδάσκον προσωπικὸν ἐπρεπε νὰ μείνῃ πλήρες.

Δι' αὐτὸν μάλιστα τὸν ἴδιον λόγον ὁ κ. Ἄρδαγ ἐσκέπτετο ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ συνοδεύσῃ ὁ ἴδιος τοῦ; ἐννεά ἀριστεῖς. Ἡ παρουσία του ἦτο ἀπαραίτητος κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τῶν μαθημάτων, ἐπρεπε δὲ νὰ κριστάται αὐτοπροσώπως εἰς τὴν διανομὴν τῶν βραβείων, ἣτις ἦτο ὠρισμένη διὰ τὴν 7 Αὐγούστου. Λοιπὸν, πλὴν τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ ἐχυτοῦ του, δὲν εἶχεν ἀράγε πρῶχρον ἀκριβῶς τὸν ἀνθρωπὸν τοῦ ἐχρειάζετο, ἀνθρωπὸν σοβαρὸν καὶ μεθοδικὸν εἰς τὸ ἔπακρον, ἐκτελοῦντα εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν του, ἄξιον πάσης ἐμπιστοσύνης, ἐμπνεόντα εἰς πάντας τὴν συμπάθειαν, — ἀνθρωπὸν τέλος τὸν ὁποῖον οἱ νεαροὶ ταξιδιῶται μετὰ χαρᾶς θὰ ἐδέχοντο ὡς Μέντορα; Ἐπρεπεν ὁμῶς νὰ ἐρωτηθῆ τὸ εἰρημένον πρόσωπον ἂν ἐδέχετο, ἂν συγκατετίθετο νὰ κάμῃ αὐτὸ τὸ ταξεῖδι, ἂν εἶχεν ὄρεξιν νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν του εἰς τὸ ταξεῖδι τοῦ Ὤκεανοῦ.

Τὴν 24 Ἰουνίου τὸ πρῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὸν ἀπόπλους τοῦ «Γοργῶ», ὁ κ. Ἄρδαγ ἐστειλε καὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Πάττερσον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του διὰ μίαν σπουδαίαν ὑπόθεσιν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ κ. Πάττερσον, ὁ οἰκονόμος τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς, ἦτο ἀπησχολημένος, κατὰ τὴν ἀπαράβατον συνήθειάν του, μετὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν.

Ἀμέσως ὁ κ. Πάττερσον ἀνεσήκωσε τὰ ματογυάλια του ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἀπήντησεν εἰς τὸν ὑπῆρτην, ὅστις ἐστέκατο εἰς τὸ κατώφλι: — Ἐφθασα χωρὶς νὰ χάσω οὔτε στιγμὴν εἰς τὸ γραφεῖόν τοῦ κ. Διευθυντοῦ. (*Ἐπεται συνέχεια.) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΤΟ ΡΑΔΙΟΝ
Ἀγαπητοί μου,

οὶ εἶχαν ἀναγνώσῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς θαυμαστῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ραδίου, ὅσοι το ἐφάνταζοντο ἀπὸ τὰς περιγραφὰς ὡς λαμπρὸν τι σῶμα αὐτόφωτον, ἀκτινοβολοῦν τοῦλάχιστον ὡς ἡλεκτρικὸς ἥλιος, ἀπεχομένη τῶν ἀκτίνων ἀρκετὰ μετὰ τὸς διαλέξεις των κ. Ἀργυροπούλου καὶ Ζέγγελη. Βεβαία δὲν παρευρέθητε ὅλοι εἰς αὐτὰς τὰς διαλέξεις. Ἄλλ' ὅσοι ἐτύχε νὰ παρευρέθητε, εἶδατε ὅτι οἱ καθηγηταὶ ἐπίδειξαν ἐντὸς σωληναρίου Ἰ χ ν ἡ μόνον ραδίον, φωτφορίζοντα τόσον ἀμυδρῶς, ὡστε μόνον καὶ μετὰ βίας ἀντελήφθησαν τὴν λάμψιν των οἱ καθήμενοι ἐμπρὸς-ἐμπρός.

Καὶ θὰ εἶπατε ἀπὸ μέσα σας: — Μπᾶ! αὐτὸ εἶνε τὸ ράδιον; Καὶ ὁμῶς, τὸ ράδιον, ἡ ὀλίγη ἐκείνη κόνις, τὴν ὁποίαν εἶδατε, ἢ δὲν εἶδατε, νὰ φωσφορίζῃ ἀμυδρῶς, εἶνε σῶμα τόσῳ θαυμάσιον, ὡστε νὰποτελῆ τὴν περιεργότερην καὶ τὴν σπουδαιότεραν ἀνακάλυψιν τῶν ἡμερῶν μας.

Φαντασθῆτε ὀλίγον: Ἐνα σῶμα, τὸ ὁποῖον καταργεῖ τοὺς γνωστοὺς νόμους τῆς ὕλης καὶ ἀνασταλῶναι νέους ἕνα σῶμα. τοῦ ὁποῦ τὸ μῆκος δὲν ὁμοιάζουν μετὰ μῆκος κανενὸς ἄλλου σώματος ἕνα σῶμα, τὸ ὁποῖον ἀκτινοβολεῖ διαρκῶς, χωρὶς νὰ ἐξαντληθῆ, χωρὶς νὰ ἀλλοιώνεται οὔτε κατὰ τὸν ὄγκον, οὔτε κατὰ τὸ βάρος ἕνα σῶμα, τοῦ ὁποῦ αἱ ἀκτίνες ἐχρουν τὴν ιδιότητά νὰ διατρυποῦν καὶ τὰ διαφανέστερα σώματα, καὶ τὸ ὁποῖον σὰς θαμβῶναι τὴ μάτια μέσα ἀπὸ τὸ κουτί του, καὶ σὰς καίει τὴν ἐπιδερμίδα χωρὶς νὰ περάσῃ τὰ φορέματά σας, μέσα ἀπὸ τὸ θυλάκιόν σας! Ἄ, δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα! Ἀπειναντίας, εἶνε ἀπὸ τὰ θαυμαστότερα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπέκαλυψεν ἕως τώρα ἡ ἀνθρωπίνη σοφία καὶ ὑπομονή, οἱ δὲ σύζυγοι Κιουρῆ, οἱ γάλλοι χημικοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐχάρισαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ ράδιον, εἰμποροῦν τῶντι νὰ καυχῶνται ὅτι ἔκαμαν κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε... ράδιον καθόλου!

Ἀλήθεια, μὴ νομίστε ὅτι τὸ ράδιον εἶνε ἡ ἐλληνικὴ λέξις ἡ σημαίνουσα εὐ κ ο λ ο ν. Ὅχι, τὸ νέον σῶμα ἐνομασθῆ ἐκ τοῦ λατινικοῦ r a d i u s, καὶ σημαίνει κάτι ἀκτινοβόλον, λαμπρὸν, ἀκριβῶς δηλαδὴ τὴν ιδιότητά του. Καὶ τώρα, εἰς τί χρησιμεύει; Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖος σοφὸς ἠρωτήθη, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἡλεκτρικοῦ πειράματος: «Καὶ εἰς τί χρησιμεύει αὐτό;» Καὶ ὁ σοφὸς ἀπεκρίθη: «Καὶ εἰς τί χρησιμεύει τὸ βρέφος;» Τῶντι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἦτο εἰς τὰ σπάργανα. Ἀλλὰ μετὰ πόσον ταχύτητα ἐμεγάλωσεν, ἠνδρώθη καὶ ἐμεγαλοῦργησε τὸ θαυμάσιον βρέφος! Πόσα θαύματα ἐγέναν ἐντὸς αἰῶνος διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ! Πῶς μετεβλήθη δι' αὐτοῦ ἡ ὄψις τοῦ πολιτισμένου κόσμου! Οἱ ἡλεκτρικοὶ ἥλιοι φωτίζουν ὡς ἐν ἡμέρᾳ ὁ ἡλεκτρικὸς τηλεγράφος καὶ τὸ τηλεφῶνον καθήργησαν τὰς ἀποστάσεις διὰ τὴν συνεννόησιν· γιγάντεια μηχαναὶ κιννοῦνται διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ ἀκόμη ἐπιπέττειται ὅτι θὰ κατορθωθῆ ἐντὸς ὀλίγου ἡ ἀσφαλὴς ἀεροπλοΐα! Ἡδύνατο κανεὶς νὰ τα προῖδῃ, ὅλ' αὐτὰ, ἐκ τοῦ πρώτου ἡλεκτρικοῦ πειράματος, ἐκ τῶν ἀσθενῶν σπινθήρων π: χ: τοὺς ὁποῖους ἀνέιδεν ἡ πρώτη ἀτελεστάτη ἡλεκτρικὴ μηχανή; Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς εἰμποροῦμεν νὰ εἰπωμεν καὶ διὰ τὸ ράδιον. Ὀλίγη κόνις φωσφορίζει ἀμυδρῶς ἀλλὰ... Ποῖος εἰξεύρει πόσας ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάττει ἡ ἀνακάλυψις, ἡ εὐρισκομένη τώρα εἰς τὰ σπάργανα! Ποῖος εἰμπορεῖ νὰ προφητεύσῃ τοῦ καὶ πῶς θὰ τὸ χρησιμοποίησῃ ἡ εὐεργετικὴ ἐπιστήμη! Ποῖος εἰξεύρει μήπως δὲν θὰ μεταβληθῆ καὶ δι' αὐτοῦ ἀκόμη μίαν φορὰν ἡ ὄψις τοῦ πολιτισμένου κόσμου! Ποῖος εἰξεύρει μήπως διὰ τοῦ ραδίου δὲν θὰ λυθῆ μίαν ἡμέραν τὸ ζήτημα τοῦ αἰωνίου καὶ ἀνεξαντλήτου φωτισμοῦ, καὶ μήπως εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰγοράζωμεν τὴν λάμπαν μᾶς ἀ ν α μ μ ε ν ἡ ν, διὰ νὰ μὴ σβύνη ποτέ! Ποῖος εἰμπορεῖ νὰ τα βεβαιώσῃ, ἀλλὰ καὶ ποῖος νὰ τάρνηθῇ ὅλ' αὐτὰ; Ἡ Ἐπιστήμη ἔκαμεν ἕως τώρα τόσα θαύματα, ὡστε τὰ πάντα εἰμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν διὰ τὸ μέλλον, αὐτὸ δὲ καθ' ἑαυτὸ τὸ ράδιον παρουσιάζει τόσῳ πρωτοφανεῖς ιδιότητες, ὡστε πᾶσα ἐλπίς περὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ πλέον παράτολμος, νὰ εἶνε δικαιολογημένη. Πρὸς τὸ παρόν... σὰς συμβουλεύω νὰ μὴ ζητήσετε ἀπὸ κανέν Φαρμακεῖον ράδιον. Στοιχίζει ἕκατὸν χιλιάδας φράγκα χρυσᾶ τὸ γραμμαρίον, τὰ δὲ ἴχνη ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἐπέδειξαν εἰς τὴν διάλεξίν των οἱ κκ. Ζέγγελης καὶ Ἀγυροπούλου, εἶνε τὰ μόνα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς ὄλην τὴν Ἑλλάδα... Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ον εἶνε ἡ ἐλληνικὴ λέξις ἡ σημαίνουσα εὐ κ ο λ ο ν. Ὅχι, τὸ νέον σῶμα ἐνομασθῆ ἐκ τοῦ λατινικοῦ r a d i u s, καὶ σημαίνει κάτι ἀκτινοβόλον, λαμπρὸν, ἀκριβῶς δηλαδὴ τὴν ιδιότητά του.

Καὶ τώρα, εἰς τί χρησιμεύει; Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖος σοφὸς ἠρωτήθη, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ἡλεκτρικοῦ πειράματος: «Καὶ εἰς τί χρησιμεύει αὐτό;» Καὶ ὁ σοφὸς ἀπεκρίθη: «Καὶ εἰς τί χρησιμεύει τὸ βρέφος;» Τῶντι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἦτο εἰς τὰ σπάργανα. Ἀλλὰ μετὰ πόσον ταχύτητα ἐμεγάλωσεν, ἠνδρώθη καὶ ἐμεγαλοῦργησε τὸ θαυμάσιον βρέφος! Πόσα θαύματα ἐγέναν ἐντὸς αἰῶνος διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ! Πῶς μετεβλήθη δι' αὐτοῦ ἡ ὄψις τοῦ πολιτισμένου κόσμου! Οἱ ἡλεκτρικοὶ ἥλιοι φωτίζουν ὡς ἐν ἡμέρᾳ ὁ ἡλεκτρικὸς τηλεγράφος καὶ τὸ τηλεφῶνον καθήργησαν τὰς ἀποστάσεις διὰ τὴν συνεννόησιν· γιγάντεια μηχαναὶ κιννοῦνται διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ ἀκόμη ἐπιπέττειται ὅτι θὰ κατορθωθῆ ἐντὸς ὀλίγου ἡ ἀσφαλὴς ἀεροπλοΐα! Ἡδύνατο κανεὶς νὰ τα προῖδῃ, ὅλ' αὐτὰ, ἐκ τοῦ πρώτου ἡλεκτρικοῦ πειράματος, ἐκ τῶν ἀσθενῶν σπινθήρων π: χ: τοὺς ὁποῖους ἀνέιδεν ἡ πρώτη ἀτελεστάτη ἡλεκτρικὴ μηχανή; Τὸ ἴδιον ἀκριβῶς εἰμποροῦμεν νὰ εἰπωμεν καὶ διὰ τὸ ράδιον. Ὀλίγη κόνις φωσφορίζει ἀμυδρῶς ἀλλὰ... Ποῖος εἰξεύρει πόσας ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάττει ἡ ἀνακάλυψις, ἡ εὐρισκομένη τώρα εἰς τὰ σπάργανα! Ποῖος εἰμπορεῖ νὰ προφητεύσῃ τοῦ καὶ πῶς θὰ τὸ χρησιμοποίησῃ ἡ εὐεργετικὴ ἐπιστήμη! Ποῖος εἰξεύρει μήπως δὲν θὰ μεταβληθῆ καὶ δι' αὐτοῦ ἀκόμη μίαν φορὰν ἡ ὄψις τοῦ πολιτισμένου κόσμου! Ποῖος εἰξεύρει μήπως διὰ τοῦ ραδίου δὲν θὰ λυθῆ μίαν ἡμέραν τὸ ζήτημα τοῦ αἰωνίου καὶ ἀνεξαντλήτου φωτισμοῦ, καὶ μήπως εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰγοράζωμεν τὴν λάμπαν μᾶς ἀ ν α μ μ ε ν ἡ ν, διὰ νὰ μὴ σβύνη ποτέ! Ποῖος εἰμπορεῖ νὰ τα βεβαιώσῃ, ἀλλὰ καὶ ποῖος νὰ τάρνηθῇ ὅλ' αὐτὰ; Ἡ Ἐπιστήμη ἔκαμεν ἕως τώρα τόσα θαύματα, ὡστε τὰ πάντα εἰμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν διὰ τὸ μέλλον, αὐτὸ δὲ καθ' ἑαυτὸ τὸ ράδιον παρουσιάζει τόσῳ πρωτοφανεῖς ιδιότητες, ὡστε πᾶσα ἐλπίς περὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ πλέον παράτολμος, νὰ εἶνε δικαιολογημένη. Πρὸς τὸ παρόν... σὰς συμβουλεύω νὰ μὴ ζητήσετε ἀπὸ κανέν Φαρμακεῖον ράδιον. Στοιχίζει ἕκατὸν χιλιάδας φράγκα χρυσᾶ τὸ γραμμαρίον, τὰ δὲ ἴχνη ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἐπέδειξαν εἰς τὴν διάλεξίν των οἱ κκ. Ζέγγελης κα

ΤΑ ΠΑΛΑΤΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

[ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΡΙΔΙΑΝΑΣ

Ἐκόντευαν νὰ φθάσουν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς σκάλας, καὶ ἡ Σιδύλλα εἶδε μακρὰ μιά παραπολὺ μεγάλη πόρτα, ποὺ ἄστραφτε μὲ κόκκινες καὶ κίτρινες λάμψεις, ὅπως ἐκεῖνες ποὺ βγάζουν τὰ πολύτιμα πετράδια ποὺ λέγονται ὁ πάλια. Καὶ ὡς ποὺ νὰ το καταλάβῃ, εὐρέθη στὸ ἐπάνω-ἐπάνω σκαλοπάτι, καὶ μὲ τὸ χερί της ὄχι πλέον πιασμένον ἀπὸ τὸ χερί τοῦ ἱπποτάκου ποὺ τὴν συνώδευε, ἀλλὰ στὸ χερί τῆς πόρτας. Κυττάζει ὀλόγυρα. Πουθεν ὁ σύντροφός της, οὔτε καὶ κανένας ἄλλος. Κυττάζει πίσω της. Ἄλλὰ ἡ σκάλα εἶχε χαθῆ, καὶ μοναχὰ τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι ἔμεινε, ὅπου ἐστέκετο αὐτή. Ἐμπρὸς τῆς τίποτε ἄλλο παρὰ ἓνα εἶδος πυκνῆς ἀλόχρυσῆς ἐμίχλης, καὶ γύρω τῆς μίαν ζεστὴ λάμψις.

• Ὅρα καλὴ! . . . (Σελ. 20, στήλ. β'.)

Τὰ ἔχασεν ἡ Σιδύλλα, καὶ ἄρχισε νὰ φοβᾶται. Σπρώχνει τὴν πόρταν, ἀλλὰ ἡ πόρτα ἦτο τόσο βαρειά, ὡστὸ οὔτε νὰ τὴν κουνήσῃ δὲν κατώρθωσε. Εἶδε τότε ἓνα μικρὸ Φάσμα ποὺ ἐστέκετο καὶ τὴν ἐκύτταζε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν πόρτα. Τῆς ἐφάνη πῶς ἔμοιαζε πολὺ μὲ τὸν φίλον της, τὸν ἱπποτάκον. — Ἄνοιξέ μου, σὲ παρακαλῶ, εἶπεν ἡ Σιδύλλα. Ἐδραπέθηκα νὰ περιμένω ἐδῶ. — Χά! χά! χά! ἀπήντησεν ἀπὸ μέσα τὸ Φάσμα. — Ἀστὲία κάνουμε τώρα; ἐπανελάθε μὲ ἐπιπληκτικὸν τόνον ἡ Σιδύλλα. Καὶ διὰ νὰ τὸν φιλοτιμησῇ νάνοιξῃ: — Μά, τὸ βλέπω, ἐπρόθεσε πῶς καὶ νὰ ἤθελες, δὲν μπορεῖς νὰ τὴν ἀνοίξῃς. Νὰ ἦταν ἐδῶ ὁ ἐξάδελφός μου ὁ Γιάγκος, καὶ νὰ ἔλεπε πῶς θὰ τὴν ἀνοίγει. Μὰ αὐτὸς εἶνε μεγάλος καὶ δυνατός! — Χί, χί, χί! ἐγέλασε τὸ Φάσμα καὶ ἐχάθη μέσα στὴν ομίχλην. Ἄλλὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν ἡ ὄρτια πόρτα ἀνοίξε σιγα-σιγα μοναχὴ της. Ἐτρεξε μέσα εὐθὺς ἡ Σιδύλλα. Ἐπέρασε ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν ομίχλην ποὺ ἀνο-

ξε σὰν κουρτίνα, καὶ εὐρέθηκεν εἰς ἓνα ὄρατο χωράφι μὲ χρυσὰ στάχυα ποὺ εἶχε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ δρομάκια γεμάτα μὲ χρυσὴ σκόνη, ποὺ ἐφυσούσε ἀέρας κάποτε-κάποτε, καὶ τὴν ἐσήκωνε σὰν σύννεφον χρυσοῦ εἰς τὰ μεσοῦρανα. Τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐλαμπε πάλιν καὶ ἔκατε πολὺ, καὶ παντοῦ Φάσματα ἐβλεπεν ἡ Σιδύλλα.

Κάνει νὰ προχωρήσῃ καὶ βλέπει ἓνα πολὺ περίεργον ὄν ποὺ ἤρχετο κούτα-κούτα κοντὰ της. Ἦτον ἓνας στραβοπόδης μὲ κᾶτι ρούχα σκουρα καὶ σὰν σκουριασμένον, γεμάτα ἀράχνες, καὶ τὸ κορμί του καὶ τὰ πόδια του ἦσαν κόκκαλα μοναχὰ, χωρὶς κρέας καθόλου, καὶ τὸ κεφάλι του μεγάλο καὶ στρογ-

γυλὸ καὶ ἴσιο. . . σὰν πῆττα. Κ' ἐπὶ γαίνει ὁ κακομοῖρης κούτσιν κούτσιν, σὰν πικισμένος καὶ παραλυτικός. Ἐπλησίασε κοντὰ, καὶ ἡ Σιδύλλα τὸν ἐγνώρισε. Ἦτο παλαιὸς γνώριμός της. Ἐμοιάζει μὲ τὸν ἡλιακὸν ὠρολόγι τοῦ κῆπου ἀλλὰ ἦτο σὰν ζωντανὸς ἄνθρωπος, — πολὺ ἀλλόκοτος ἄνθρωπος. — Καλημέρα, κυρίε Μεριδιάννα, ἐτόλμησης καὶ εἶπε ἡ Σιδύλλα. — Ὅρα καλὴ! ἀπήντησεν ἐκεῖνος. — Κι τί ὄρα εἶνε αὐτὴ ἡ ὄρα καλὴ; — Τώρα, ποὺ εἶνε ὄρα γιὰ τσάι. . . Εἶπε καὶ ἐπέρασε, καὶ τὸ πρόσωπό του ἐφάνηκε πῶς κατσοφιασμένο παρ' ὅτι ἦτο προτῆτερα. — Πῶς τὸ πάθε καὶ μίλησε! εἶπε ἓνα Φάσμα. Τοῦ λόγου τοῦ δὲν ἐννοεῖ νὰ πῇ σὲ κανένα τὴν ὄρα, παρὰ ὅταν τὸν βάλῃ ὁ βασιλεὺς μας ὁ Ἡλῖος νὰ τὴν πῇ. Νὰ ἐρχεταὶ καὶ ὁ Ἡλῖος ὁ βασιλεὺς μας! Καὶ ὅλα τὰ Φάσματα παρετάχθησαν εἰς διπλὴν γραμμὴν διὰ νὰ περᾶσῃ ἡ βασιλικὴ συνοδία. [Ἐπεται συνέχεια] ΚΙΜΩΝ ΑΔΙΚΙΑΣ

Ἡ ὉΡΑΙΑ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

(Συνέχεια, ἴδε σελ. 9.)

Ἡ Σοφία ἐκούμπονε τὰ ὑποδηματῶν της; μικρούλας τῆς φιληνάδας, ἡ ὁποία δὲν ἤμποροῦσε νὰ τα κουμπώσῃ μόνη της, καὶ ἐπῆγε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπικουρίαν της.

— ὦ! νὰ με συγχωρήτε! — εἶπεν ἡ Σοφία, ὅταν ἐσήκωσε τὰ μάτια της καὶ εἶδε τὴν Εὐθαλίαν — ἐνόμιζα πῶς ἦτο ἡ φίλη μου Αἰμιλία Βράνη. . . Δὲν πειράζει ὅμως; μήπως σὰς βρίσκειται κανένα κουμπάκι;

Ἡ Εὐθαλία ἐτρεξεν ἀμέσως νὰ φέρῃ τὸ κουμπάκι, καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας αἱ δύο μικραὶ δεσποινίδες εἶχον γίνῃ στεναὶ φίλαι.

Ἡ Σοφία ἔγραψε τὸ κουμπάκι ποὺ ἔλειπε καὶ ἐκούμπωσε τὰ στιβαλάκια τῆς μικρούλας, ἡ ὁποία ἔφυγε κατευχαριστημένη. Κατόπιν ἐξηκολούθησεν ἡ Σοφία τὴν ἐργασίαν της. Ἡ Εὐθαλία ἔμεινεν ἐκπληκτικὸς, ὅταν τὴν εἶδε νὰ βάζῃ μίαν σειρὰν κουμπία μεταξωτὰ ὡς γαρνιτούραν εἰς ἓνα κομψότατον γυναικεῖον περιερίκιον. Αὐτὴν τὴν ἐργασίαν δὲν εἶνε εὐκόλον νὰ κάμουν καλά ὅλα τὰ κορίτσια ποὺ δὲν ἔχουν ἡλικίαν παρὰ δεκατριῶν μόνον ἐτῶν. Ἡ Σοφία ἀντελήθη τὴν ἐκπληξὴν τῆς νέας τῆς φιληνάδας καὶ τῆς εἶπε:

— Ἄν ἐπερίμενα τὴ Μαρτιγούλα νὰ μὲ κάμῃ αὐτὴ τὴ δουλειά, θὰ καθέμου ἐδῶ ἔως τὴν ἡμέραν τῆς δευτέρας παρουσίας.

— Ἡ Μαρτιγούλα εἶνε ἡ νταντὰ σου; — Ἡ νταντὰ μου; Τόσο μεγάλο κορίτσι ποὺ εἶμαι, μπορῶ νὰχω νταντὰ; — Ὅχι βέβαια. Ἡ Μαρτιγούλα εἶνε ἡ καμαριέρα τῆς μαμαῦς; τὸ ξέρεις πολὺ καλά, αἱ κυρίες ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὸσα πράγματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κάμουν χωρὶς καμαριέρα.

Ἡ Εὐθαλία ἐψιθύρισε ἓνα-δύο λόγια σὰν νὰ ἔλεγε ὅτι δίκαιον εἶχε ἡ Σοφία, πραγματικῶς ὅμως δὲν ἐκαταλάβαινε καλά καὶ δὲν ἐγνώριζε εἰς τί συνίστατο αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῆς καμαριέρας ποὺ ἔχουν αἱ κυρίαι. Ἡ πειρὰ της δὲν ἔλεγε τίποτε. Ἡ μαμαὺς τῆς ποτὲ δὲν ἔλαβεν αὐτὴν τὴν ἀνάγκη. Ἄλλὰ προκειμένου διὰ μίαν κυρίαν βουλευτίαν τὸσον ὄρτια, ὅσον ἡ κυρία Ταλλήρη, ἠλλοζαν φυσικὰ τὰ πράγματα.

Ἐνῶ ἡ Εὐθαλία ἐσυλλογιζέτο αὐτὰ τὰ πράγματα, ἡ Σοφία ἔγραβε γρήγορον καὶ γρηγορώτερα, καὶ γρηγορώτερα ἔκθε καὶ ἔγραβεν ἡ γλωσσίστα της.

— Σὲ λένε Εὐθαλία, αἱ; Τί ὄρατο ὄνομα ἀλήθεια! ἔτσι σ' ἐβγαλε ἡ μαμαὺς σου, αἱ; Ἐμένα μ' ἐβάπτισε ἡ θεία μου καὶ μ' ἐβγαλε Σοφία, διὰ νὰ γίνω γνωστικὴ καὶ σοφὴ. Ἡ μαμαὺς μου λέγεταί

Ἀντιγόνη. Τὴν φωνάζω καὶ ἐγὼ ἔτσι, καμμιά φορὰ, καὶ ἡ μαμαὺς δὲν λέγει τίποτε, μοναχὰ γελά. Γελῶ καὶ ἐγὼ, γελοῦμε καὶ αἱ δύο μας; εἴμαστε σὰν ἀδελφές. Ἐχω ὅμως καὶ μίαν ἀδελφή, ἀλλὰ ἔμεινε στὸ σπῆτι μὲ τὴν γαγιά καὶ μὲ τὴ νταντὰ. Κοστίζει παραπολὺ γιὰ μίαν οἰκογένεια εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Ἴσως αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ δὲν ἦλθε μαζί σου καὶ ἡ δικὴ σου ἡ μαμαὺς.

— ὦ! ὄχι, δὲν πιστεύω, ἀπήντησεν ἡ Εὐθαλία. Ἡ μαμαὺς ἐπῆγε νὰ ἰδῇ τὴ γαγιά ποὺ δὲν εἶνε καλά, καὶ ἐπῆγαν μαζί της τὰ δύο μου ἀδελφία. Ὁ γιαντρός εἶπε πῶς ἐγὼ ἔπρεπε ν' ἀλλάξω ἀέρα, καὶ γι' αὐτὸ μ' ἔστειλε ἐδῶ μαζί μὲ τὴν φίλην της, τὴν κυρίαν Νάρδην.

— Σοφία! Σοφία! ἐφώνησε μίαν ἀρμονικὴ φωνὴ ἀπὸ τὸ διπλὸν δωμάτιον. — Βάζω στοίχημα πῶς με φωνάζει ἡ μαμαὺς, γιὰτί θὰ λείπῃ ἐξω ἡ Μαρτιγούλα; ἔλα, νὰ πάμε μαζί.

Ἡ Εὐθαλία εὐρέθη μετ' ὀλίγον ἐμπρὸς εἰς τὴν ὄρτιαν κυρίαν, ἡ ὁποία τὴν ἐδέχθη μὲ ἀπειρον εὐγένειαν καὶ ἐγοήτευσεν ἀμέσως τὴν καρδούλα της, ὅταν τῆς εἶπε:

— ὦ! μὰ τὰ ξαναῖδα αὐτὰ τὰ ὄρατα ξανθὰ καὶ σγουρὰ μαλλιά καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπάκι. Μοιάζει μὲ τὴν Ἰουλίαν μας. Θασρῶ πῶς τὴν βλέπω ἐμπρὸς μου; ἔτσι ἀπαράλλακτῃ ἦτο, τὴν τελευταίαν βραδυὰ ποὺ τὴν εἶδα.

Ἡ Εὐθαλία ἠσθάνθη ὅτι αὐτὸ ἦτο μεγάλο κομπλιμέντο, ἀφοῦ ἡ κυρία τὴν εὐρίσκεν ὅτι ὁμοιάζε μὲ τὴν ἄλλην κόρην της, ποὺ ὅλοι ἔλεγαν πῶς ἦτο τὸ πανομοιότυπον τῆς ὄρτιας βουλευτίνας, καὶ ἐμῖνε πλὴν σὰν μαγευμένη καὶ ἐθαύμαζεν ἐκεῖνα τὰ μεγάλα μάτια, ποὺ ἐγελοῦσαν ἰλιχώματα, ἐνῶ σκυμμένα ἐπάνω τῆς τὴν ἐκύτταζαν.

Ἡ Σοφία ἐν τῷ μεταξύ εἶχεν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τῆς Μαρτιγούλας καὶ ἐκμύεν ὅλες ἐκεῖνες τὰς μικροδουλίτσας, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀπαραίτητοι διὰ τὴν τουαλέταν τῆς κυρίας, μὲ θαυμαστὴν ἐμπειρίαν καὶ γοργότητα. Ἡ Εὐθαλία τὴν ἐθαύμαζεν ἀληθινὰ. Τῆς ἐφάνητο σὰν νὰ εἶχαν ἀνταλλάξῃ καθήκοντα ἡ Σοφία καὶ ἡ μαμαὺς της, ὅτι ἡ Σοφία εἶχε γίνῃ μίαν πολὺ ἐργατικὴν μητερούλα, ἡ δὲ κυρία Ταλλήρη κόρη τῆς ὑπῆκοος. — Ὅχι πῶς ἦτο καμμιά ὀκνηρὰ εἰς τὸ σπῆτι τῶν ἡ Εὐθαλία; εἶχε καὶ αὐτὴ ὠρισμένα καθήκοντα καὶ ἐργασίας, τὰς ὁποίας πάντοτε ἐξετέλει; ἀλλὰ ἡ Σοφία δὲν εἶχε κανὲν εἰδικὸν ἢ ὠρισμένον καθήκον; ἔκαμνε, καὶ ἐγνώριζε νὰ κάμῃ ἀπ' ὅλα.

Ἦταν μίαν χαρὰ νὰ βλέπῃ κανεὶς ἐκεῖνο τὸ κοριτσάκι νὰ κάμῃ τὴν μεγάλην μὲ τὸσον σοβαρότητα.

Ἡ Εὐθαλία δὲν ἤμπορεσε νὰ κρατηθῇ καὶ νὰ μὴ χαμογελάσῃ, ὅταν ἡ Σο-

φία, πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς μητέρας της, τῆς εἶπε: — Μαμαὺς, μὴ βάλῃς τὴν οὐρανία πελερίνα σου, βάλε καλλίτερα τὴν ἀσπρὴν μὲ τὰ χρυτὰ κεντήματα, ποὺ σου πηγαίνει τόσο ὄρατα!

Β'.

Ὅταν τὴν ἐπιούσαν ἡ Εὐθαλία ἔγραψε πρὸ τὴν μητέρα της, εἰς τὸ γράμμα τῆς ὑπῆρχε καὶ ἡ ἐξῆς περικοπὴ:

« Ὅλες αἱ κυρίαι ἐδῶ ἐνδύονται πολὺ καλά. Ἡ κυρία Ταλλήρη ἔχει ἓνα ἐξοχον φόρεμά ποὺ εἶνε σὰν ζωγραφία ἐκνω τῆς. Εἶνε καμωμένο ἀπὸ ἓνα παλαιὸ λαχουῖρι τῆς θείας της. Δὲν εἰμπορεῖ τὰ χὰ καὶ ἡ γαγιά νὰ σου δώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὄρατο παλαιὸ λαχουῖρι ποὺ ἐφοροῦσε ὅταν ἦτο νέα; »

— Τί της ἦλθε στὸ μυαλὸ αὐτῆς τῆς μικρῆς; ἐφώνησεν ἡ γαγιά, ὅταν ἐδιάβασεν αὐτὴν τὴν περικοπὴν. Ἐλπίζω πῶς εἰς τὸ ἐξῆς θὰ γράφῃ ἄλλα πράγματα καλλίτερα καὶ ὄχι τέτοιαι ἀνοησίες. Δὲν

• Ἡ Σοφία ἔγραψε τὸ κουμπάκι. • (Σελ. 20, στήλ. γ.)

θὰ μου ἄρесе νὰ πάρῃ ὁ νοῦς της ἀέρα. . . — Δὲν εἶνε κανένας φόβος, μητέρα. Ὁ χαρακτήρ της εἶνε διαφορετικός, παρετήρησεν ἡ κ. Κλαρῆ.

— Ὅπωςδήποτε, Καλλιόπη μου, ἂν το θέλῃς τὸ λαχουῖρι μου, πάρε το. — Ἄ, ὄχι, ὄχι! ἀπήντησεν ἡ κυρία Κλαρῆ γελοῦσα, δὲν το θέλω, διότι δὲν εἶνε κατάλληλον δι' ἐμέ. Ἡ Εὐθαλία ἔχει ἀκόμη τὰς παιδικὰς τῆς ιδέας εἰς μερικὰ πράγματα. Ἐνόμισε, φαίνεται, πῶς μὲ αὐτὸ ποὺ ἔγραψε θὰ σ' ἔκαμνε νὰ γελάσῃ.

— Πιστέψέ με, κόρη μου, εἶπεν ἡ γραικὴ κυρία, αὐτὴ δὲν εἶνε καὶ τόσο παιδικὴ ἰδέα. Ἡ Εὐθαλία θέλει νὰ μας δείξῃ πῶς νοιώθει ἀπὸ μόδες καὶ στολίδια.

— Ἄ! δὲν το πιστεύω, ἀπήντησεν ἡ καλὴ μητέρα.

Ἡ γαγιά ἐκούνησε τὸ κεφάλι της. Ἦτο Τρίτη. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἡ κυρία Κλαρῆ ἔγραψε τῆς κόρης της νὰ τὴν περιμένῃ τὴν ἄλλην ἡμέραν, καὶ ὅτι θὰ ἐφθανε μὲ τὸ ἀπίγευματινὸν τραῖνο.

Ὅταν ἠκούσθη ἀπὸ μακρὰν ὁ κρότος τῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν λεωφορείων ποὺ ἐπέστρεφαν ἐκεῖνο τὸ ἀπίγευμα ἀπὸ τὸν σταθμὸν, ἡ Εὐθαλία δὲν ἐκρατήθη, ἀλλὰ ἐτρεξε πέραν εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ προῦπαντήσῃ τὴν μητέρα της.

Ὅλαι αἱ μικραὶ τῆς φίλαι εἶχαν μείνῃ εἰς τὴν πλατείαν, ἐμπρὸς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ ἐγελοῦσαν ποὺ ἐβλεπαν τὰ μακρὰ καὶ σγουρὰ μαλλιά τῆς Εὐθαλίας ν' ἀνεμίζουσαν ξέπλεχα, ἐνῶ τὸ καπελλάκι τῆς εἶχε στραβώσῃ καὶ ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

Μία, δύο, τρεῖς ἀμαξίαι ἐπέρασαν ἐμπρὸς τῆς, ἀλλὰ εἰς καμμίαν δὲν εἶδε τὴν μητέρα της.

— Παναγία μου, μήπως συνέβη τί-

ποτε; ἐσκέφθη τρομαχμένη ἡ Εὐθαλία. Ἄλλὰ, νὰ ἓνα λεωφορεῖον! Τίποτε δὲν εἶχε συμβῆ, ἡ μαμαὺς τῆς ἤρχετο μὲ αὐτὸ καὶ ὄχι μὲ ἀμαξάν.

Μόλις ὁ ἀμαξίας εἶδε τὸ κόκκινον ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν τρεχάλαν προσώπακι τῆς μικρῆς, ἐσταμάτησε διὰ ν' ἀναβῆ καὶ αὐτὴ καὶ εἰς μίαν στιγμήν ἡ ἀόριστος ἐκεῖνη δυσἀρέσκεια καὶ λύπη ποὺ ἠσθάνθη ἡ Εὐθαλία, ὅταν εἶδε τὴν μητέρα τῆς νὰ ἐρχεται μὲ τὸ κοινὸν λεωφορεῖον καὶ ὄχι μὲ κανένα ὠραῖον ἀμαξί, ἐξηφανίσθη ἐμπρὸς εἰς τὴν χαρὰν τῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ἀγκάλιασε καὶ ἐφίλησε τὴν ἀγαπητὴν μητέρα της.

Ὅλαι αἱ φίλαι καὶ γνωρίζουσι τῆς Εὐθαλίας ἐστέκοντο ἀκόμη ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν, περιεργοὶ νὰ ἰδοῦν, ὅταν ἐν παλαιὸν λεωφορεῖον ἐσταμάτησεν.

Δέν είδαν καμμίαν δευτέραν κυρίαν Ταλλήρη, αλλά μίαν κοντήν και άδύνατην κυρίαν με μαύρα μαλλιά, τὰ όποια είχαν έδώ κ' έχει μερικές άσπρες τρίχες, κάτω από τὸ σκούρο ψάθινο καπελλάκι της. Αὐτή ή κυρία τίποτε τής μ δ α ς δέν είχεν επάνω της, ούτε εἰς τούς τρόπους της, ούτε εἰς τήν ένδυμασίαν της.

Έχαιρέτησε με ένα χαμόγελο τὸν όμιλον τῶν κοριτσιῶν, αλλά αὐτὸ και μόνον. Δέν τας έσταμάτησεν, όπως ή κυρία Ταλλήρη, διὰ νὰ κάμη εἰς αὐτάς τόσα ευγενικά φιλοφρονήματα και ν' άκούσῃ από τὸ στόμα των ότι ήσαν φίλαι τής κόρης της.

Τὰ κορίτσια συνειθισμένα με τούς διαφορετικούς τρόπους τής κυρίας Ταλλήρη, έμειναν έντελῶς άπογοητευμένα και εκυττάζοντο μεταξύ των χωρῖ; νὰ γνωρίζουν τί νὰ κάμουν.

— Καθόλου δέν μοιάζει τής . . . ήρχισε μετ' όλιγον νὰ λέγῃ ή Βαράνη, αλλά ένα «σσιτ» τής Σοφίας τήν εκάμε νὰ στρέψῃ και νὰ ιδῇ όλίγα βήματα μακρὰν τήν Εὐθαλίαν, ή οποία είχε γυρίσῃ όπισθι διὰ νὰ πάρῃ από τὸ λεωφορεῖον ένα πακετάκι λησιμονημένο.

«Ολα τὰ κορίτσια τὰ έσάστισαν εκείνην τήν στιγμήν. Η Εὐθαλία εἶδε και εκατάλαβε τί έτρεχεν. Εἶχεν ακούσῃ εκείνα τὰ δυσάρεστα λόγια: «Καθόλου δέν μοιάζει τής. . .» και εἶχε μιντεύσῃ ότι ή Αἰμιλία εκόπευε νὰ εἰπῇ ότι ή νεοφερμένη δέν μοιάζει καθόλου τής κυρίας Ταλλήρη.

Κατ' αρχίς ζωηρός θυμός εκυρίεψε τήν ψυχὴν τής Εὐθαλίας. Η φιλιότη μητέρα της ήτο καλλίτερη από κάθε άλλην και δέν έπρεπε νὰ συγκριθῇ με καμμίαν. Αλλά τὸ βράδυ, ένῳ έπερίμενε ν' αλλάξῃ φορέματα ή καμμιά της, πρὶν καταβῇ εἰς τήν τραπεζήριαν τοῦ ξενοδοχείου διὰ τὸ δεῖπνον, ή Εὐθαλίη έσέκπετο:

— «Αν ή καμμιά ήθελε νὰ σγουράνῃ λίγο τὰ μαλλιά της και νὰ τα κτενίσῃ λιγάκι ύψηλότερα, θὰ έγινετο βέβαια περισσότερο τής μόδας και περισσότερο κομψή.

(Έπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΡΩΤΟΣ

ΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

συνδρομηται της «Διαπλάσεως των παιδων» όσοι δέν δύνανται νὰ στέλλουν τήν συνδρομήν των απ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, παρακαλοῦνται νὰ καταβάλλουσιν αὐτήν πρὸς τὸν έν «Οδησοῦ καθήγητην κ. Αναστάσιον Ν. Μάλ- τον, (rue Pouschkin No 66), ευγενῶς αναδεχθέντα τήν αντιπροσωπεῖαν τοῦ ήμετέρου περιοδικῦ καθ' άπασαν τήν Ρωσίαν. Παρά τὸ αὐτὸ κ. Ἄντισπροσωπῶ έγγραφονται και νέοι συνδρομηται ἐξ οἰασθήποτε πόλεως τής Ρωσίας, και γίνονται δεκταί παραγγελιαί περι άποστολῆς τόμων τής «Διαπλάσεως» και τής Βιβλιοθήκης της.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Κλαίει και δέρνεται ή Δενίτσα: —

«Αχ! μ' άρρώστησε ή κουκλίτσα! Λέγει ό Μίμης: — «Μή σε νοιάζῃ, Πάω νὰ φέρω τὸν γιατρό, Νά τη γιάνην στὸ φρερό.» Τρέχει σιτῃ στιγμή κι' άρπάζει Μιά ψηλή καπελλαδούρα και μία φοδερή μαγκούρα, Κ' έρχεται γιατρός: — «Κυρά, Μή φοβάσαι! τὰ μωρά Ξέρω εγὼ και τὰ γιατροῦ, και παράδες δέν χυρεύω. Γιά νὰ δοῦμε και τὴ γλώσσα. Δωστέ της λίγο ζωμό, και γλυκίσματα καιμπόσα, Κι' άμυδαλωτά μεγάλα, και γλυκὸ με τήν κουτάλα. Πες της δούλας νὰ τα φέρῃ, Κι' ανή κοκλά σου δέν ξέρῃ Νά τα φάῃ, τὰ τρώμε μεῖς. . .»

Η Δενίτσα γρῦ δέν βγάξει, Μά σγ' αληθινὰ θαυμάζει, Πως γιατρός καιμωμένος, και ψηλοκαπελλωμένος, Έξεφύτρωσεν εμπρός της Ό μικρούλης αδελφός της Ό παμπόνηρος Μίμης.

ΜΙΜΗΣ ΙΣΜΗΝΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΧΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

Εἰς τὰς όχθας τοῦ Κηφισοῦ, εἶδεν ή 'Ηχώ τὸν ωραῖον Νάρκισσον και τον ήγάπησεν' αλλά ό Νάρκισσος έμεινεν αδιάφορος πρὸς τὸν έρωτὰ τής ωραίας παρθένου τοῦ βουνοῦ και ή καρδιά του έμεινε ψυχρά, μ' όλους τούς θερμοῦς της λόγους, διότι αὐτὸς εκλάει τήν αδελφήν του, — τήν αδελφήν του, τήν οποίαν απήγαγεν ό Έρμής πέραν από τὰ ύδατα τής Στυγός, εἰς τὸν ζοφερόν' Ἄδην.

«Ολην τήν ήμέραν, εκάθητο γυρμένος εἰς τὸ χείλος τοῦ ποταμοῦ, και έμυρολογουσε τήν ωραῖαν παρθένον τήν οποίαν ήτο αδελφός, με τήν οποίαν είχαν ιδῇ συγχρόνως τὸ φῶς τής ήμέρας.

Η 'Ηχώ τον επλησίαζε, εκάθητο εἰς τὸ πλευρόν του, και εἰς μάτην εκόπιζαί νὰ κερδήσῃ τήν καρδίαν του και τήν ήγάπην του:

— 'Ιδέ με! ἔλεγε· δέν εἶμαι εγὼ όραιοτέρα από τήν αδελφήν που έχασες.

Ο Νάρκισσος δέν απεκρίνετο, διότι εγνώριζεν ότι ή 'Ηχώ πάντοτε κατ' εὐρίσκε νὰ τῷ απαντήσῃ. Έμεινε σιωπηλός, και εκύτταζε τὰ καθαρά νερά, όπου έβλεπε τὸ ἰδικόν του πρόσωπον. Τὸ πρόσωπον αὐτὸ ένθούμιζεν εἰς τὸν Νάρκισσον τὸ πρόσωπον τής αδελφής του, τήν οποίαν εκλάειν άπαρηγόρητα. Η λύπη του δέν τον επίκραινε τόσο πολύ, όσάνκις ένόμιζεν ότι έβλεπε πάλιν τὰ γαλανά της μάτιξ με τὸ γλυκίστων βλέμμα, και ένίστε έφαντάζετο ότι ήκουε τὸν ήχον τής φωνῆς της.

Η όδόνη τοῦ Νάρκισσου ήτο τόσο βαθεία, ώστε ήτο αδύνατον νὰ εκλυθῇ εἰς δάκρυα, και βαθμηδόν αἱ πηγαί τής ζωῆς έστειρευαν έντός του. Εἰς μάτην εκρουαν τήν ακοήν του οἱ λόγοι τής 'Ηχούς, ανίσχυροι και άνωφελεῖς έμεινον αἱ Ιεσίδι της:

— «Αχ! Νάρκισσε, τῷ ἔλεγε· ποθῖς εκείνην που δέν δύναται τούς θρήνους σου ν' ακούσῃ, και περιφρονεῖς εκείνην ποῦ ποθεῖ νὰ σε βλέπῃ και νὰ σε ακούῃ αἰώνως.

Ο Νάρκισσος χωρὶς ν' απαντήσῃ, εἰς ηκολούθει ν' άτεινίξῃ, έντός των ὕδινων τοῦ Κηφισοῦ, τὸ πρόσωπον τής διδύμου αδελφῆς του ως ένόμιζε, και ένῳ το εκύτταζεν, απεκοιμήθη και απέθανε.

«Εἰποτε εἰσίγησεν ή 'Ηχώ, και δέν ήκούτῃ ή φωνή της' εκάθησεν ή ατύχης πρὸς τὸν τάφον τοῦ Νάρκισσου, και επ' αὐτοῦ μετ' όλίγον έβλάστησεν έν ωραῖον λευκὸν άνθος, τὸ όποῖον εκλίνε τήν κεφαλὴν πρὸς τὰς όχθας τοῦ Κηφισοῦ, καθώς ό ἴδιος ό Νάρκισσος, όταν εκύτταζε τὰ καθαρά νερά.

Και οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου εκείνου ώνόμασαν Νάρκισσον τὸ λευκὸν άνθος.

ΜΥΘΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Τοτός εἶνε βαρεῖα άρρωστος και οἱ ἱατροὶ διέταξαν νὰ πίνῃ γάλα τής θνου.

Μίαν ήμέραν, κατά τήν άπόγευσιν, ένῳ έστέκετο εἰς τὸ παράθυρον, εἶδε τήν σκηνήν τοῦ άμέλγατος τής θνου, και στραπέῖς πρὸς τήν μητέρα του επώταξε:

— Μαμάκα! ἔλα νὰ ιδῇς μιά κατσικα, που μοιάζει με τὴν γαϊδούρα του κυρ Θωμά! «Εσάλην υπό του Μάθρου' Αιτου

ΔΙΑΠΛΑΣΤΙΚΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

Η προθεσμία τής ανανεώσεως και έγγραφῆς διὰ τὸ 1904, με όλα τὰ πρόνόμια και με δικαίωμα λαχείου, καθώς και ή προθεσμία τοῦ Γ' Διαγωνιμοῦ Ξεσπαθώματος, παρατείνονται μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου ο.ε.ε. Ἄλλη παράτασις δέν θὰ δοθῇ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ. — Εἰς μερικά αντίτυπα τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου, ή τελευταία φράσις «Ἄλλη παράτασις δέν θὰ δοθῇ» εὐτυπώθη κατά λάθος «ἄλλοι παράτασις θὰ δοθῇ». Όσοι έλαβαν τοιοῦτον έφαλμένον αντίτυπον θὰ έννόησαν θεάτως ότι προκειται περί τυπογραφικῆς άβλεψίας, — ή οποία, και με μερικά άλλα, διορθώθη εἰς τὰ κατόπιν αντίτυπα, — τήν διορθῶσιν όμως κ' εἶδῳ, μήπως τυχόν ένόμισε κακῶς ότι τρώντι θὰ δοθῇ και άλλη προθεσμία, ένῳ ή 15 Φεβρουαρίου εἶνε όριστικῶς ή τελευταία ήμέρα τής ανανεώσεως και τής έγγραφῆς με δικαίωμα λαχείου και συμμετοχῆς εἰς τὸν Γ' Διαγωνισμόν Ξεσπαθώματος.

ΤΟ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1903

Όσοι δέν μου έστειλαν ακόμη σημείωσιν περί τῶν Εὐσημων, τὰ όποια έλαβαν κατά τὸ έτος 1903, παρακαλοῦνται νὰ μοῦ τήν στείλουν τὸ ταχύτερον. Θά τους περιμένω μέχρι τέλους Φεβρουαρίου. Τ' αποτελέσματα θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ πρώτον φυλλάδιον τοῦ Μαρτίου, και όσοι δέν θὰ μοῦ έχουν στείλῃ τήν σημείωσιν έντός τῆς προθεσμίας, δέν θὰ ἴδουν αναφερμένον τὸνομά των; όσα Εὐσημα και αν επῆραν κατά τὸ 1903.

Μοῦ έστειλαν ακόμη πρωτοχρονιάτικες κάρτες και οἱ εἶπῃ, τούς όποιους ευχαριστῶ από καρδίαν: Λόφος τοῦ Γάνου, Ἀλεξάνδρα Χρηστομάνου, Χαμένο Καράβι, Ζίνα, Ζαπτιε, Ἀρισταρχος Τσοπανέλης, Πέτρος Γ. Καλογεροπούλου, Ρίο-νὲ-λὰ-Πλάτα, Περικλῆς Σπ. Ζαχαρίτσας, Στέλιος Δ. Πανλίδης, Τζῶν Μπουλ, Ἀδρα τῆ, Κερκύρας, Ἰσαβέλλα Λεονάρδου και Πέτρα Σκαρδάλου.

Ἄξιζε νὰ δημοσιεύσω εἰς έν μέρος τῆς ωραίας επιστολῆς, τήν οποίαν μοῦ έστειλε, και με τήν ανανεώσιν τῆς συνδρομῆς του, ό παλαιός μου και αγαπητός φίλος Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος.

«Προσφίλης μου Διάπλασις», «Έχω τήν ευτυχίαν νὰ εἶμαι συνδρομητής σου από τοῦ έτους 1899, δηλαδή πέντε έτη ὕπερπερνεύομαι, διότι εγενόνην αἰτίας τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου ὑπερ έγγραφῆς άπόρων παιδων εἰς τήν Διάπλασιν, κατά τὸ πρώτον έτος τῆς έγγραφῆς μου, Ἐδράσα εἰς τὸν κύκλον τῶν αγαπητῶν μου συναδέλφων, καθόσον αἱ δυνάμεις μου και αἱ ασχολιαί μου μοι επέτρεψαν. Με ήξιώσεν, αγαπητῆ μου, πλείστον επαινω και βραβεῖον, εἰς όσους διαγωνισμούς έλαβον μέρος, τελευταίως δὲ και τοῦ Ἄθροῦ Βραβείου. Δις εἶχον τήν ευτυχίαν νὰ λάβω τήν μεγάλην δι' ἐμὲ τιμὴν δὲ δημοσιευθῇ ή εἰκόνη μου εἰς τὸ φύλλον σου. Εἰς σὲ όφειλω τήν άπόκτησιν φίλων σπανίων προτερημάτων και ευγενῶν αἰδημάτων, φίλων μετὰ τῶν όποιων θεωρῶ τήν τιμὴν μου και ευτυχίαν μου νὰ ἔχω στέσις, φίλων αἰτινες πολλάκις λίαν προθύμως αἰσθάνονται άπειρον και βαθυτάτην ήγάπην. Εἰς σὲ όφειλω τήν άπόκτησιν ωραίου Λευκώματος από εκάστὸν και πλέον τετράδια Μικρῶν

Μυστικῶν, ἐπὶ τοῦ όποῖου συνήθως έντυπῶ. Εἰς σὲ όφειλω τήν άπόκτησιν γνώσεων, τὰς όποιας άμειβάλλω αν θὰ ήθούμιην νάποκτήσω άλλως ή διὰ τοῦ φύλλου σου, τὸ όποῖον μ' έτερπε και μ' ένθουσίαζεν ἐπὶ πέντε διδύληρα συνεχῆ έτη.

«Εἰς σὲ όφειλω τήν ανάπτυξιν τοῦ εἰς τήν ψυχὴν εκάστου Ἑλλήνος εμψωλευτός αισθηματος τῆς φιλοπατρίας.

«Εἰς σὲ όφειλω μέγα μέρος από τήν διάπλασιν τοῦ χαρακτήρος μου και τῶν αρχῶν μου με τὰς όποιας εἰςέρχομαι εἰς τήν κοινωνίαν. Σὺ μ' εἰδίδες όχι απὰς τήν ὁδὸν τῆς ήθικῆς διὰ τοῦ φύλλου σου. Σὺ με παρηγόρησες εἰς στιγμῆς θλίψεως και άπελπισίας. Σὺ διεσκέδασες τὸν λογισμόν μου από τὰς άπαισιοδόχους και μαύρας σκέψεις μου.

«Τέλος εἰς σὲ όφειλω ανέφραστον ευτυχίαν πέντε ετών.»

Και ό Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος εξακολουθεῖ τήν ωραίαν επιστολήν του διὰ νὰ με διαβεβαιώσῃ ότι, εἰς δεῖγμα ευγνωμοσύνης, θὰ εἶνε πάντοτε συνδρομητής μου και θὰ καταβῇ τώρα πᾶσαν προσπάθειαν, διὰ νάποκτήσῃ και τὸν τίτλον τοῦ Πράκτορος. Τὸν ευχαριστῶ άπειρώς. Ἐπιστολαί και πράξεις ως αἱ ἰδικαί του, εἶνε από εκείνας που με παρηγοροῦν, με ανακουφίζουν και μου εμπνεῶνουν θάρρος; εἰς τὸ βαρὺ και πολυμῶχον έργον μου.

Εὐχαριστῶ όσους ξεσπαθῶσαν και αὐτήν τήν έβδομάδα, έγγραφάντες συνδρομητὰς εἰσῶν, και όσους έγιναν Πράκτορες, εύροντες αγοραστὰς κατά φύλλον. Τώρα εἰς άλλους στέλλω 30 φύλλα καθ' έβδομάδα, εἰς άλλους 20, εἰς άλλους 15, εἰς άλλους 10, και καθέτις. Εἰς πολλούς στέλλω μόνον 2, άλλ' ας μὴ νομίζον ότι και αὐτοὶ εἶνε όλιγώτερον αἰτιοί τῆς ευγνωμοσύνης μου. Μακάρι κάθε συνδρομητῆς μου νὰ εὐρισκεν έστω και από ένα μόνον αγοραστὴν! Ἀμέσως τὸ φύλλον μας θὰ έγινετο δωδεκασέλιδον.

Εἰς όποτε διατῖ ανεβλήθη ή έναρκις τοῦ Παιδικοῦ Θεάτρου; Ἐε αἰτίας τῆς βροχῆς. Μοῦ τὰ γράφει σήμερα ό Ἄριελ. Που νὰ γίνου δοκιμαί, που νὰ μαζευθῶν τὰ παιδιὰ μ' εκείνους τούς κατακλιυμούς! Δέν πειράζει, άργότερα. Τοῦ Ἄριελ μ' έρωτῶ ακόμη ποιοί εἶνε οἱ λεγόμενοι Μαλλιάραι. Δέν τους ξεύρω. Φαίνεται ότι κάθε ποιητὴν ή συγγραφέα που δέν γράφει με τὸ γούστὸ μας, δηλαδή που δέν μας ἀρέσει, τὸν λέμε μαλλιάρῶν. Και εἶσι οἱ μαλλιάραι εἰς δι' άλλους άλλοι. Ο Α εἰμπορεῖ νὰ εἶνε διὰ τὸν Ἄριελ μαλλιάρῶν και δι' ἐμὲ νὰ μὴν εἶνε; ό Β εἰμπορεῖ νὰ εἶνε δι' ἐμὲ μαλλιάρῶν και διὰ τὸν Ἄριελ νὰ μὴν εἶνε.

Ο Ἄριελ τῆς Ἐρμῶν [5Ε], τοῦ όποῖου έχω ὑπ' όψει δύο τρεῖς επιστολάς, μοῦ γράφει τὰ εἶπῃ: περὶ τοῦ Σήματος: «Πόσον ευχαριστοῦμαι τώρα! και πόσον ή χαρὰ μου θὰ πολλαπλασιασθῇ, όταν θὰ βάλω εἰς τήν γραβάταν μου τὸ Σῆμα! Ὡ, τί ευτυχία! Σὲ εκτεῦσα. Διάπλασις μου, μή βραδύνης νὰ μοῦ το στείλῃς, διότι ένόςω δέν το έχω εἰς χείρας μου νὰ το θαυμάζω και νὰ το φορῶ με ὑπερηφάνειαν, νομίζω ότι λείπει μαζί του και ή μισή μου ή καρδιά.»

Κατὰ τήν στατιστικήν τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σπινθῆρος, 188 Βραβεῖα άνευμελήθησαν έν δὴρ κατά τὸ διάστημα τοῦ 1903, εκ τῶν όποιων 112 επῆραν τὰ άγρία, 76 δὲ μόνον τὰ κορίτσια. Και εἰς τὰ τρία εἶδη τῶν Βραβεῖων ὑπερτεροῦν τὰ άγρία, παρατρεῖ ό Ἠλεκτρικός Σπινθῆρ, ανῆ ἰδοῦμε δὲ αν θὰ εὐρῃ πάλιν ό Ἄναιας τρόπον νὰ μας αποδείξῃ ότι ὑπερτεροῦν τὰ κορίτσια, όπως μᾶς τὰ κατάφερε πέρσοι. Νά ἰδοῦμε!

Σπάνιον παράδειγμα μετριοφροσύνης μᾶς διδου σήμερα ή Ἀεροναυτοπούλα «Σ' ευχαριστῶ πολύ, — μοῦ γράφει, — διὰ τήν ευμένῃ κρῖσιν σου όσον ἀφορῶ τὸ διήγημά μου, τὸ όποῖον έβράβευσες με Γ' Βραβεῖον. Ἐν συγκρί

σει με τὸ διήγημα τοῦ Ἀθαθύριου Ρόδοῦ, τὸ ἰδικόν μου δέν ήζει τίποτε τὸ έκρινες φαίνεται, πολύ επεικτικῶς. Καὶ όμως τὸ διήγημα τῆς Ἀεροναυτοπούλας ήτο από τὰ όλιγα ωραία και έντελῶς εἶσιον τοῦ Βραβείου, τὸ όποῖον επῆρε!

Ἐρεας τῆς Χίου, αν και άργά, λάβε τὰ συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ πολυτιμου σου βείου. [ΕΕ] διὰ τήν ωραιοτάτην επιστολήν.

Δι' άλλας εκτενεῖς απαντήσεις δέν έχω σήμεραν τόπον. Οἱ φίλοι μου θὰ λάβουν ὑπ' όψει τήν γροῖριαν αὐτῶν τῶν ήμερῶν, και δέν θὰ παραπονεθῶν. Δέν εἶνε έτσι;

Έγγραίνουσα τὰ ψευδώνυμα των, δεχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τήν Ἀλληλογραφίαν μευ και εἰς τούς Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους: Ἄσμα Ποιητοῦ (+ + αὐτὸ ήτο τὸ ωραιότερον) διὰ τήν άγγελίαν σου πρῖπει νὰ μου στείλῃς 50 λεπτά, και άμέσως θὰ τήν δημοσιεύσω) Παιδὶ τοῦ Ψηλορείτη (Ε.Π. έστειλα τὰ βιβλία που εἰήτησες) Τηλέμαχον (Σ.Α.Β.) Εὐμαίον (Π.Α.Β.) Γαλήνην (Μ.Β.Α.) Ἰθρον Σισύφου (Μ.Μ.) Βασκὸν τῶν Ἄλπεων (Κ.Δ.) Μικρὸν Ἀθηνάϊον (Φ.Α.) τὰ μικρὸν ἄνομά σου; Νέον Μαργαρίτην (Χ.ό όποῖος και εἰς άλλους θὰ μεταδώσῃ τὰ φῶτά μου, αν δυνηθῇ) Ἐωθινὸν Ἀστέρη (Σ.Γ. τὰ άλλα δέν ήσαν ελευθέρως ευχαριστῶ πολύ) Χρυσὸν Μήλον (Χ.Τ. αὐτὸ εκέλεξα) Θαλάσσιον Ἀστέρη (Α.Γ. ωραία και τὰ εἰκοσιπέντε που προτεινεις, άλλ όχι τόσον κ' εκείνο που προτιμᾶς: Ψευδώνυμον με πέντε λέξεις κατατὰ άνοιχοῦμετρον) Μουροσύνην (Ε.Μ. αὐτὸ σου εκέλεξα διὰ... νὰ μὴν έχῃς τὸ δικαίωμα νὰ μουμυρῆς;) Μισοκαλον (Θ.Σ.) Νεφέλην (Δ.Τ. σου ἀρέσει αὐτό;) και Ζὲ-Ζὲ (Ν.Κ.)

Παρακαλεῖται ή φίλη μου Οὐρανία Δ. Μάρκου νὰ εκλέξῃ άλλο ψευδώνυμον διότι και αρχὴν δέν εγκ.ινω τὰ γαλλικά. Ἄλλακατὰ ψευδώνυμων: Κόμηξ Ζιλ δὲ Μιρμῶν (Κ.Γ.) και Ἀδελφὴ Ψυχὴ (ωραίοτατον!)

Εἶνε εἰς τήν Νουσταλγοῦσαν Ἑλληνίδα, [ΕΕ] ή οποία ανένεωσε και φέτος τήν συνδρομήν τοῦ προστατευομένου της Ἄπορου.

Μικρὰ Μυστικά επιθυμοῦν ανισαλλάξουν: ή Λάρις τῶν Ἀστέρων με τὸν Κένταυρον, Διάβολον Ἐσπερινόν, Μαργέρον Ρόδον και Φρόριον τῆς Μονεμβασιάς — ή Ἀργοναυτικὴ Ἐκστρατεία με τήν Μυροβόλον Χαραγγήν, Λουλοῦδι τῆς Καρδιάς Κυρία με τὰς Καμελίαις, Δουκισσα τῶν Σαλόνων και Τσιγγαρέλλαν — ό Μενελικ με τὸ Ἰλιον Μέλαθρον, Ὀλυμπον, Βούρνα, Ἄετον τῆς Ἐρμῶν και Ζὲ-Ζὲ — ό Ἰαπότης τοῦ Μεσαίωρος με τήν Μαύρην Προσωπιδωφόρον — ό Γρατικὸς με τήν Ἀντιγόνην, Ἄγρω ἰδωσαν Ψυχὴν, Ἰλιον Μέλαθρον, Περιπλανώμεγον Ἰουδαῖον και Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος — τὸ Ἰλιον Μέλαθρον με τήν Μεσημβρινήν Ἀσπὴν, Χαράν τῶν Γουέων, Ἀγωνισσοῦσαν Ψυχὴν, Σημιαν τῆς Ἐλευθερίας και Ἑλληνοπούλαν — ή Κροφδοαρχιαιάρα με τήν Διονυσιάδα Πηγὴν — ό Φουκοναροβρεμμένος με τὴν Ὀρειπόδον Ψυχὴν, Κρόταλον, Ριγολέτον, Ἀριον τοῦ Βορρᾶ και Ὁρεάδα τῆς Χίου — ό Ἰαπότης τοῦ Ἠηλίου με τὸν Σιρ-Λά-Φαλουά, Ζήτω ή Ἑλλάς, Ἀργυρὸν Συρίκτραν, και Ἄριελ — ό Ἀπελις Ἄντης με τήν Ἀρκτον τοῦ Βορρᾶ, Μικροῦλαν Πατριαν, Ὀρειπόδον Ψυχὴν, Θεταλίδα Καλλιτέχνηδα και Αἰμοσταγῆ Χρωστήρα — ό Λέων τῆς Χαίρωναιας με τήν Ἑλληνοπούλαν, Ὀλυμπον, Ἀνεξήτῶν τοῦ Βασιλέως, Ἰδανικήν Γλυκύτητα και Ἀριστορ Ἡδηλάτην — ό Μέλλων Διπλωμάτης

με την Τσιγγαρέλλα, θυμωμένον Κόνοπα, Θυμάρη του Καραμπασά, Τρέλλα του Κόμου και Κωνσταντίνου Σημαίαν.

Η Διαπλάσις ασπάζεται τους φίλους της: Θεταλίδα Καλλιτέχριδα (εὐχαριστῶ πολύ) Ὁραίαν Ἀμαζόνια, Α. Β. Κόκαλην (εὐχαριστῶ διὰ τὰς πληροφορίες καὶ εὐχομαι πάντοτε... πρόβον!) Ποθητὴν Ἀγάμηνον (ἀς ἐλπίσω διὰ φέτος θὰ φαίνεσαι συχνότερα) Σπηλαίων Δοξαπατρή, Λιγυπτακίην Μουμυαν (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας) Κόρην τοῦ Αἰθέρος ([ΕΕ] διὰ τὴν εὐφροσύνην ἐπιστολῆν ἐγγέλασα ποῦ μετ' ἐπίγραμμα τοῦ μπαμπᾶ) Οὐμβέρτον Κοδρ (τὰ φύλλα ἐστάλησαν δὲν ἔχω λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω δι' ἅσα καλὰ γράφεις καὶ ἐνεργεῖς γράφει εἰς τὸν Ἀρθούρον χαιρετισμὰτα ἐκ μέμου) Φωκίωνα Ν. Δημητριάδην (δὲν δά! ὁ λόγος εἶνε πολὺ μακρὰ ἀπὸ τὸ πρόβατον!) Ἀταρίδα τῶν Ἀστέρων (ὡ, τὸ πιστεύω διὰ δὲν ἠδύνασαι ἀπὸ τὸ ξεσπᾶσμα. ἔτσι ἠσυχάζει κανεὶς, ὅταν μάγαπᾷ βῶν οὐ;) Πέτρον Γ. Δασκαλ. (δὲν θά μου στείλῃς τὴν συνδρομὴν σου διὰ τὸ 1904, τότε μοῦ γράφεις καὶ ἀλλάζομεν τὸ ὄνομα;) Νανσικᾶν (ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ αἰ Ἐπιστολαὶ τὸν ἀρχίζου, πάλιν τακτικᾶ) Σπύρον (τὸν καίμενον! ποῦ ἐπέρας τὰς ἐορτὰς εἰς τὸ κρεβάτι! ἔγινε καλὰ;) Ἰπποκρίτην τοῦ Πηλίου ([Ε] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολὴν μετ' ἐπιγραμματικᾶν σήμερον ἐγκρίνω τὰ ψευδώνυμα τῶν νέων μας φίλων) Κελαϊδίστραν (εὐχαριστῶ πολὺ μὰ σὺ ἐχάλασε τὸν κόσμο!) Βασιλέα τῶν Μαύρων, Κουτοπόνηρον ([Ε] δι' ἅσα ὄραϊα μοῦ γράφεις τῶρα περιμένω καὶ τὰ ἄλλα) Ἰπποκρίτην τοῦ Μεσαιῶνος ([Ε] διὰ τὰς δύο ὄραϊα ἐπιστολάς καὶ διὰ Γεννάριον τί ἐύμορφος!) Ροδόχρουν Βιολέτταν, Κυματίτσσαν θάλασσαν (νὰ ἰδῶ λοιπὸν θὰ κυματίσῃς πολὺ φέτος;) Ζαππίδα (ἀ, τί κρῖμα νὰ μὴν ἔγω τόποι οὔτε σήμερον! ἤθελα νὰ δημοσιεύσω τούλάχιστον τὰ περὶ Μικρῶν Μυστικῶν) Μικροῦσαν Πατριαντᾶν (λοιπὸν, εἰσαι εὐχαριστήμενη μετ' ἀφρετικᾶ;) Στριγγλᾶν, Λέοντα τῆς Χαίρουγείας, Μέλλοντα Διπλωμάτην (συνεπληρώθησαν οὐκίω ἔτη ἀφ' οὗ ἤρχισεν νὰ με ἀναγινώσκῃ, ἀλλὰ καὶ οὐτὸς δὲν σκαπελεῖ νὰ παύσῃ ὡν συνδρομητῆς) Νεκρᾶν Ἰπποκρίτην (ἀς ἐλπίσω διὰ φέτος δὲν θὰ κάμῃς τόσον μακρὰς διαλείψεις) Γαμβέτταν, Γ. Β. Σωτηροπούλου (εὐχαριστῶ πολὺ περιμένω τὸ ψευδώνυμόν σου) Σερμυνη Κόρη, Κερκινταίαν Ἀρακακίδα, Περικτὴν Ταξιδιωτίδα, Κλέαρχον, Μυροβολὸν Λαραγγίην ([ΕΕ] διὰ τὴν ὄραϊαν καὶ τὸν μετρίβρονον ἐπιστολὴν) Τζάμον Ἀνατολιώτην (μὴν ἀνησυχῆς, πιστεύω εἰς τὴν εὐκρινεῖάν σου καὶ δὲν σε κατακρινῶ διόλου) Ἐρυσθὸν Ρόδον, Ἀνδρομάχην Βρετοῦ (καὶ εἶνε ὀλίγοι τέσσαρες συνδρομηταὶ καὶ εἰς πόλιν μάλιστα μικρὰν; ἔκαμνε διὰ ἴσο δύνατον νὰ κάμῃς, καὶ σ' εὐχαριστῶ θερμῶς) Αἰθέρα (μετ' ὀλίγη μου χαρὰν θὰ σε ἰδῶ καὶ εἰς τὸ νέον γραφεῖον πολὺ γρήγορα θὰ προκηρῶς Διαγωνιστὸν Φωτογραφίας) Μενελλίχ ([Ε] διὰ τὸ εὐμῶρον ποιηματικᾶν) Ἐλληνοπαῖδα (εὐχαριστῶ πολὺ) Ἀσκήσεις ἐφθασαν ἐγκαίρως) Ἐνδοξὸν Μεσολόγγιον, Ἀργυρὴν Ἡεσλή, Φιλοπαίριδα Ἰάδα (βραβεῖον ἔστειλα) [Ε] διὰ τὰς ἐμπετρίας εὐχὰς) Κίτρινην Μάσκαν, Κάκχαν (δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ φέτος θὰ προσπαθῶ νὰ κάμω ὅσην τὸ δυνατόν, περισσότερας Κυριακάς) Ἐρρικια, Κάμμερ Σόλλα (περιέργον! μήπως δὲν τὰ ἐλάτῃς; πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴν θέλῃ τὴν ἀλληλογραφίαν σου;) Ἰαν, Ἀργυροῦρον Φωτῆν, Κράθιν, Βιολέτταν τοῦ Χελμού, Κερδῶρον Ἐρμῆν (ναί, ἐλήφθησαν ἐγκαίρως μὴν ὀνομάζῃς φιναρίας, τὰ ὄραϊά σου λόγια) Κυπριακὸν Ἀστέρα, Αὐλοῦδδὴ τῆς Καρδιάς ([ΕΕ] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολὴν σὺ πάντοτε μοῦ γράφεις ἐνδιαφέροντα) Δάσος Φουτῶρον, Πρίγκιπα

τῆς Ἐπταλόφου ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ὄραϊαν ζωγραφίαν) Ἀδραν τοῦ Πηλίου ([ΕΕΕ] διὰ τὴν ὄραϊον ἐπιστολὴν βραβεῖα ἔστειλα) Σόλων Γ. Σερᾶκη εὐχαριστῶ διὰ τὰς ὄραϊας εὐχὰς) Ἡγεμόνα τοῦ Φωτός, κτλ. κτλ.

Εἰς δασκ. ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 14/1-ανουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἰ λύσεις δεκατὶ μέχρι τῆς 3 Μαρτίου

Ὁ χάρτης τῶν λέξεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ διὰ τὸ γράφω τὰς λέξεις τῶν οὐ διαγωνιστέων, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μου εἰς φανήλους, ἂν ἕκαστος προῖχῃ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

- 18. Αεξίγριφος. Τὸ πρῶτόν μου θὰ εὐρῆς σὺν Θεῷ. Τὸ δεύτερόν μου εἶνε κάθε ρήμα. Τὸ ὅλον μου στὰ Μαθηματικὰ. Δὲν εἶνε πόρισμα οὐτεζήημα. Ἐστὴν ὑπο τοῦ Χριστιανικοῦ Ἡέμου
19. Μεταγραμμαισμός. Βγάλε Ρῶ καὶ βάλε Κί, Καὶ θὰ ἴδῃς σὲ δύο λεπτά, Νὰ ραπῆ ἓνα νηδί. Σὲ μακρόταμον ποῦλι. Ἐστὴν ὑπο τοῦ Γάτου τῆς Ἀνατολῆς.
20. Αναγραμματισμός. Εὐτύχην φανερώσω. Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσης, Κ' εἰς τὴν Θεσσαλίαν κείμαι Ἄν με ἀναγραμματίσης.

21. Αἰνύγμα. Μέγας Ἀπόστολος τὸ ἀρσενικόν μου, Σημεῖον, στίξω τὸ θηλυκόν μου. Ἐστὴν ὑπο τοῦ Ἀσπρὸ Ποντικίου.

- 22. Γωνία. + * * * * * = Πλανήτης * + * * * * = Ποταμός. * * + * * * * = Νῆσος. * * * + * * * * = Ἀρχ. Βασίλισσα * * + * * * * = Φυτόν. * + * * * * = Ἀντωνυμία + * * * * * = Νῆσος.

Οἱ σταυροὶ σχηματίζουσι ὅσους διάσημον.

23-24 Μεταμορφώσεις. Ἐστὴν ὑπο τοῦ Χριστοῦ Ζωοῦ

1. Ὁ κώγων διὰ 12 μεταμ. νὰ γίνῃ φύλλος

2. Ὁ φύλλος δι' 6 μεταμορ. νὰ γίνῃ κῆρις

25-29 Μαθητικὸν Ζῶον. Τῆ ἀνταλλαγῆ δύο γραμμάτων ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ζώου, πάντοτε τοῦ οὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τόσαι λέξεις: ὄπλον, ἰδρώς, μοῖρα, Ἰνδῆ, σοδῆ

30. Ἀκροστιχίδες Ἀκροστιχίδων. 1. Τάριχα τῶν ζητουμένων λέξεων τῆς πρώτης οἰκίας σχηματίζουσι Ὁκεανίδα, τὰ δὲ τρίτα γράμματα ἐπίρρημα.

2. Τάριχα τῶν ζητουμένων λέξεων τῆς δευτέρας οἰκίας σχηματίζουσι ρήμα, τὰ δὲ τρίτα γράμματα Νηρηίδων.

3. Τῶν οὐτῶς εὐρεθησομένων τεσσάρων λέξεων, τὰριχὰ ἀποτελοῦν πρόθεσιν, τὰ δὲ τρίτα γράμματα δένδρον ὀπωροφόρον.

Α' ὄμας: Πόλις, ρήμα, ἀρωγῆριον, νῆσος, ἐπίρρημα.

Β' ὄμας: Θεά, πόλις, ποταμός, βασιλοπάις, προφήτης.

31. Ἐπιποσύμφωνον. ὁ-εὐαυ-οο-η-υῶ

32. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

Πέσον κ': Μ θ : θ ὕβον | Γαλλία 5

33. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

34. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

35. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

36. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

37. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

38. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

39. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

40. Γρίφος. 0 0 Ρωσία 0 0 Γαλλία 0 0 Ἀγγλία 0 0 Τουρκία

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 48

577. Ὅρρεος-Μορφεύς. — 578. Ἀρδανος-Ἰάρδανος. — 579. Κρίος-κρίος. — 580. Ἰρις.

581. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥΦΙΔΟΣ 582. Νέοι, τὸ σιγᾶν ΥΦΑΣΙΣ κρῖτον ἐστὶ τὸ λα- ΦΑΣΙΣ λῆν. — 583. Εὐήνος — ΙΣΙΣ οἶνος = εὐ + (Φά - σῆ; ΔΙΣ = φά + (Ἰσῶς - σῆ; ΟΣ =)εἰς = ΕΥΦΑΗΣ. Σ 584 - 588. Διὰ τοῦ Ρ: ἄκρον, ρόμη, πείρα, χάρις, βέων. Διὰ τοῦ Σ: ράκος, ἥρωας, πῆρας, ἄριος, ἔρωα. Διὰ τοῦ Γ: ἀκτός, Τρῶς, τέρας, τάσις, τῶς. Διὰ τοῦ Ο: τῆκος, ὄτος, ἄρτος, ἄστος, ἔτος Διὰ τοῦ Μ: τόμος, ὄμος, στόμα, Σάμος, ἔμος. — 589. ΔΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ (τάλας, κόπῆνος, ἐσθῆς, βαρεῖον, ἠβῆ, μόνιμος, βρομα, ἀλσις, πατάμος, ἡσίων.) — 590. ΝΕΣΤΟΡ (Σίνις, κτεῖς, Μυσία, ποτόν, Ἰων, ἔναργῆ.)

591. ΑΥ